

Ryszard Mazurowski, Tadeusz Makiewicz, Ewa Krakowska

Rzadkwin, pow. Mogilno. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 3, 132-133

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RĘSZÓW, pow. Wołów

**Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego**

**Badania penetracyjne prowadziła dr Barbara
Czerska. Pierwszy sezon badań. Osada z okre-
su halstackiego kultury Łużyckiej.**

Osada położona jest około 750 m na północ od zachodniego krańca wsi Ręszów, na polu PGR leżącym na południe od lasu Nadleśnictwa Dąbrowa. Zajmowała ona przestrzeń około 6 ha, co stwierdzono na podstawie występowania skorup naczyń glinianych.

Na świeżo zoranym polu znaleziono ponad 2000 fragmentów lepienych ręcznie naczyń glinianych typowych dla kultury Łużyckiej okresu halstackiego. Były to skorupy garnków o schropowanej powierzchni, mała ilość cienkościennych naczyń, kilkanaście fragmentów talerszy krążkowatych. Nieliczne skorupy były zdobione.

Osada niszczona jest przez głęboką orkę, wskazane by było przeprowadzenie tu badań wykopaliskowych.

**RZADKWIN, pow. Mogilno
Stanowisko 4**

**Pracownia Archeologiczno-Kon-
serwatorska P.P. PKZ o/Poznań**

**Badania prowadzili Ryszard Mazurowski /autor
opowiadania/, Tadeusz Makiewicz, Ewa Krakowska.
Finansował Zarząd Inwestycji Budowy Kaskady
Dolnej Wisły we Włocławku. Pierwszy sezon ba-
dań. Osada otwarta kultury Łużyckiej z przełomu
V okresu epoki brązu i wczesnego okresu epoki
żelaza /HC/.**

Prace wykopaliskowe prowadzone były w ramach kompleksowych badań ratowniczych w rejonie jeziora Pakoskiego. Stanowisko leży na wschodnim brzegu jeziora, na skraju wysoczyzny sąłamującej się tu ostro w "V" - kształtną kotlinę. Gleba ciężka, brunatna na podłożu gliniastym. Zasięg stanowiska wyznaczony rozrzutem materiału sabytkowego - ok. 0,5 ha. Prace wykopaliskowe objęły fragment osady zagrożony piętrzeniem wód jeziora. Teren ten przebadano obszernym sondażem krystalicznym przy założeniu uzyskania długich profili lustrzanych. Ogólna powierzchnia wykopów - ok. 200 m².

Stwierdzono obecność warstwy kulturowej ciągłej o miąższości do 30 cm, związanej z osadnictwem żużyckim. Zalegała ona na mocno zerodowanej próchnicy pierwotnej. Wytworzenie tej próchnicy można wiązać bardzo niepewnie z osadnictwem neolitycznym /1 fragment ceramiki/. Stwierdzono obecność 7 jam związanych strukturalnie i poprzez materiał sabytkowy z warstwą kulturową. Cztery spośród nich należy uznać za obiekty mieszkalne typu ziemianki /pow. 4-6 m²/. Śladów konstrukcji nasiennych brak. Prace wykopaliskowe nie potwierdziły osadnictwa kultury przeworskiej, sygnalizowanego w materiale powierzchniowym. Dalsze badania w ramach programu prac ratowniczych nie przewidziane.